

andre, men det er nu en Gang et Arbejde, for hvilket Kommune og Stat stille Pension i Udsigt —, saa bør man tage det Hensyn til dem, at man ikke afskediger dem og derved berøver dem Adgang til den Smule Pension, de ellers kunde faa.

Saa er der et lille Spørgsmaal om de gamle Pensionister. Der er jo sket et ganske lille bitte Fremskridt med Hensyn til Pensioneringen af de faste Arbejdere, men det er ogsaa ganske lille, idet de for Fremtiden faa Pension ogsaa af de 2 × 20 Øres Tillæg om Dagen, som de faa, saa vidt jeg ved, og for nogle Aar siden gav man dem i Stedet for Brødpengene 40 Kr. om Aaret, og det tillagde man den Indtægt, hvoraf der gives Pension. Det, de gamle klage over, er da, saa vidt jeg har kunnet forstaa, at de unge ere dette lille Skridt forud for dem; idet de faa Pension af 40 Øre mere om Dagen og af de 40 Kr. om Aaret. Jeg skal meget henstille til den højtærede Minister, om man ikke vilde være i Stand til at tilstaa de ældre Pensionister Pension efter det samme Forhold, saaledes at man drog noget mere ind som pensionsberettiget Indtægt end tidligere. Da jeg ikke har set efter, kan jeg ikke afgøre, hvorvidt det vil komme i Strid med de bestaaende Love; men jeg antager det ikke, jeg antager, at naar man vil fortolke den Sag human, vil man kunne komme ud af det, saaledes at de gamle Mennesker, for hvem 10—15 Kr. om Aaret spille en stor Rolle, kunne faa et saadant Tillæg.

Saa kommer jeg til et andet Forhold. Naar en fast Mand kommer til Skade derude, saa han slaar sig ihjel — det sker desværre ikke helt sjældent, da meget af Arbejdet er farefuldt —, saa faar Enken, som naturligt er, Understøttelse, men denne kommer ikke op paa Siden af det, som de private Arbejders Enker faa. Enken faar i Reglen en halv Snes Kroner om Maaneden, medens de private Arbejders Enker have Krav paa 3200 Kr., naar deres Mænd slaa sig ihjel under Arbejdet. Renten af, eller endnu bedre en Livrente for denne Sum bliver mere end den ringe Indtægt, som Enken efter den faste Arbejder har. Ogsaa her vil jeg henstille, om ikke dette Beløb i hvert Fald kunde bringes paa Højde med det, de private Arbejdere faa.

Saa er der et Moment, der i høj Grad karakteriserer den Officersledelse, vi have paa Holmen. Det er den Fremgangsmaade, man anvender, naar en Mand

dør derude. Saa skulde man jo mene, at Ledelsen — saadan bære private Arbejdsgivere sig i hvert Fald ad — sørgede for at lade Enken tilflyde alle de Penge, som ske kan, i hvert Tilfælde gav hende det, som Manden havde tjent, før han døde; mange Gange giver en privat Arbejdsgiver ogsaa Enken en øjeblikkelig Hjælp, samtidig med, at Kammeraterne under saadanne Forhold i Regelen samle ind til hende. Her gaar Officersledelsen imidlertid en ganske anden Vej: Naar en Mand derude er død, slaar man med det samme en tyk Streg i hans Regnskabsbog, og fra det Øjeblik udbetales der ingen Penge paa den Mands Konto uden til Boet. Altsaa, selv om en Mand har 20—30 Kr. eller mere til gode, og Enken staar i de fortvivlede Forhold, hvori hun kommer, naar Manden lige er død, siger man: de Penge tilhøre Boet. Den juridiske Samvittighed er i den Grad stegen de Herrer til Hovedet, at de for dens Skyld ikke kunne bære det over deres Hjerte at udbetale den Løn, Manden faktisk har tjent. Jeg synes, det i høj Grad karakteriserer Officersledelsen derude, og at der kunde være Anledning for den højtærede Minister, der selv er en civil Mand, til at søge at faa en noget mere civil Façon ind der. Jeg har før tilladt mig at paa-pege det uheldige deri, at man til Ledelsen af Forvaltningen, baade den merkan- tile og den tekniske, fortrinsvis tager Officerer. Manden skal være en Officer, det er Nummer 1, hans Dygtighed i Regnskabsvæsen og teknisk Henseende bliver Nummer 2; Officer skal han i alt Fald være. Naar man har et saa begrænset Udvalg af Ledere til den industrielle Virksomhed, som Marinens Værksteder paa Holmen ere, og det endda i en meget stor Udstrækning, er man virkelig udsat for at komme til at fattes gode Ledere. Og vil nogen sige, at de ikke alle sammen derude ere gode, tør jeg i alt Fald ikke mod-sige ham. Ledelsen er militær, og naar Militær skal lede en teknisk Virksomhed, gaar det naturligvis saaledes, at Formerne træde i første Række.

Jeg har aftjent min Værnepligt ved en af Artilleriets tekniske Afdelinger, og jeg var paa Snedkerværkstedet. Vi havde kun de almindelige Træsorter, og en Gang skulde jeg til Smedeværkstedet lave en lille Mahogniklods paa en 3 Tommer i Firkant og 1 Tomme tyk, lave den til og polere den. I Stedet for nu at have stukket mig en 25-Øre, saa jeg kunde være gaaet hen til en Snedkermester og op paa